

НАШЕ ЖИТТЯ

Газета виходить
з липня 1967 року
щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 9 (651)

Субота, 1 березня 1980 року

Ціна 2 коп.

ПРАЦЮВАТИ УДАРНО, ПО-ЛЕНІНСЬКОМУ!

ВИСОКІ РУБЕЖІ

Старанно працюють члени УТОГ з компактної групи Стрийської взуттєвої фабрики. На підприємстві розгорнулася боротьба за виконання високих соціалістичних зобов'язань завершального року п'ятирічки.

Понад річне завдання тут вирішили виготовити валової продукції на 50 тисяч карбованців і додатково дати ще 23 тисячі пар взуття.

У виконанні цих зобов'язань велика заслуга нечуючих. По-ударному трудяться подружжя Ігор та Надія Богданови, Василь Швабик, Стефанія Пилипів, Іван Донцов, Марія Король, Стефанія Бузяк. Вони досконало оволоділи майже всіма суміжними операціями, і коли необхідно, приходять на допомогу товаришам по праці.

Застосовуючи прогресивні методи розкрою, робітники добиваються значної економії сировини та матеріалів. Тільки торік колектив первинної організації УТОГ разом з чуючими дільниці зекономив значну кількість тканини і шкір-товарів, з яких пошито близько 30 тисяч пар взуття на 52 тисячі карбованців.

Члени УТОГ визначили високі рубежі — зобов'язалися зекономити сировини та матеріалів на 42,3 тисячі карбованців, освоїти дев'ять нових моделей взуття, а також впровадити у виробництво три раціоналізаторських пропозиції.

Члени УТОГ пишуться швачко-мотористкою М. Гудаковою, в якій на трудовому календарі 1981 рік. Особисте п'ятирічне завдання вона виконала ще в травні минулого року.

Р. ЗБОРІВСЬКИЙ.

Львівська обл.

На Житомирському УВП Євгена Оксентіївна Бовсунюк працює понад 15 років. За цей час вона здобула великий авторитет і повагу в колективі.

За сумлінну працю адміністрація підприємства неодноразово оголошувала Є. О. Бовсунюк подяки і відзначала її наполегливість у роботі грошовими преміями. Незадовго до нового року старанній трудівниці вручили на підприємстві ордер на нову квартиру, а за високі показники у трудовій діяльності — нагородили знаком «Переможець соціалістичного змагання 1979 року».

Готуючись до відзначення 110-ї річниці від дня народження В. І. Леніна, Є. О. Бовсунюк активно включилася в ювілейне соціалістичне змагання. Денні норми виробітку вона виконує в середньому на 115—118 процентів.

Фото І. ТОЛОЧКА.

ВИРОБНИЧІ ЗАВДАННЯ — ДОСТРОКОВО

Високими трудовими успіхами прагнуть ознаменувати 110-у річницю з дня народження засновника Комуністичної партії і Радянської держави В. І. Леніна робітники Одеського виробничого об'єднання «Електрик».

До цієї знаменної дати 83 чоловіки об'єднання вирішили виконати свою особисту п'ятирічку. План чотирьох місяців 1980 року зобов'язалися завершити до 22 квітня колективи швейного цеху та штампувальної

дільниці механо-складального цеху. Швейники, наприклад, дали слово виготовити понад встановлене завдання 200 комплектів костюмів та 5 тисяч пар спецрукавиць. Колектив електромеханічної дільниці відремонтує понад план один верстат.

Ленінському ювілею — високу продуктивність праці — під таким девізом змагається нині весь колектив виробничого об'єднання «Електрик».

І. КРИКЛИВИЙ.

ПОЗИВНІ «ЧЕРВОНОЇ СУБОТИ» У ФОНД П'ЯТИРІЧКИ

Активно готується до Ленінського суботника колектив Одеського виробничого об'єднання «Електрик». В день «Червоної суботи» переважна більшість робітників працюватиме на своїх робочих місцях і випустить продукції на суму 17 тисяч карбованців. Частина її буде виготовлена

із заощадженої сировини. Оdesити будуть займатися також благоустроєм та озелененням заводської території.

У фонд десятої п'ятирічки із зароблених коштів буде перераховано 2 тисячі карбованців.

П. ХИТРУК.

м. Одеса.

З ПОВНОЮ ВІДДАЧЕЮ

Ініціатива передових московських підприємств — провести 19 квітня комуністичний суботник, присвячений 110-й річниці з дня народження В. І. Леніна — знайшла гаряче схвалення і підтримку в усіх первинних сільських організаціях В. Новоселківського МРВ УТОГ Донецької області.

У Будинку культури глухих відбулися збори, бесіди та політінформації, присвячені майбутньому святу праці. Воно буде відзначене високими трудовими успіхами. Слова членів УТОГ не розходяться з ділом.

Особливої похвали заслуговують тваринники. Хоч умови зимівлі худоби нині складні, але надої зростають. Завдяки старанності доглядачів великої рогатої худоби І. Є. Зрожевського, І. І. Бурака, В. А. Василькова, доярки

одержують по 10-11 кг молока від корови за добу. Доярка колгоспу «Родина» Велико-Новоселківського району Раїса Сергіївна Мегель-бей від однієї фуражної корови одержує по пудові молока.

Гідну зустріч ювілею вождя готують і ремонтники сільськогосподарської техніки — ковалі А. Н. Голубов, Г. І. Безкорований, молодий слюсар, недавній випускник спецшколи-інтернату В. В. Аврамов. Інвентар та сільськогосподарські машини відремонтовано руками цих товаришів якісно.

В день Ленінського комуністичного суботника всі члени УТОГ, як один, вийдуть на свято праці, трудитимуться по-ударному, а зароблені гроші перерахують у фонд десятої п'ятирічки.

В. КРУГЛЯК.

Донецька обл.

У президії ЦП УТОГ і Республіканському комітеті профспілки

ВІДЗНАКИ ПРИЗЕРАМ

Президія Центрального правління Українського товариства глухих і Республіканський комітет профспілки робітників місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств, розглянувши підсумки соціалістичного змагання серед обласних відділів УТОГ постановили:

ПО ПЕРШІЙ ГРУПІ ОБЛАСТЕЙ

перше місце присудити Житомирському облідділу УТОГ з врученням перехідного Вимпела, Грамоти ЦП УТОГ і Республіканського комітету профспілки та грошової премії;

друге місце — Київському облідділу УТОГ з врученням Грамоти ЦП УТОГ і Республіканського комітету профспілки та грошової премії;

третє місце — Сумському облідділу УТОГ з врученням Грамоти ЦП УТОГ і Республіканського комітету профспілки та грошової премії.

ПО ДРУГІЙ ГРУПІ ОБЛАСТЕЙ

перше місце присудити Кримському облідділу УТОГ з врученням перехідного Вимпела, Грамоти ЦП УТОГ і Республіканського комітету профспілки та грошової премії;

друге місце — Івано-Франківському облідділу УТОГ з врученням Грамоти ЦП УТОГ і Республіканського комітету профспілки та грошової премії;

третє місце — Хмельницькому облідділу УТОГ з врученням Грамоти ЦП УТОГ і Республіканського комітету профспілки та грошової премії.

Президія ЦП УТОГ і Республіканський комітет профспілки відзначили добру роботу Ворошиловградського, Миколаївського, та Черкаського облідділів УТОГ, які успішно справилися з виконанням планових завдань і соціалістичних зобов'язань 1979 року.

Керівникам обласних і низових відділів, культзакладам Товариства рекомендовано ще ширше розгорнути соціалістичне змагання серед членів УТОГ, підвищити пропаганду і популяризацію ходу змагання, узагальнювати і розповсюджувати кращі досягнення передовиків і новаторів виробництва, ударників комуністичної праці, спрямовувати всі зусилля на дострокове виконання планових завдань і соціалістичних зобов'язань 1980 року — завершального року десятої п'ятирічки, на гідну зустріч 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна.

ДО 110-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ В. І. ЛЕНІНА

З НАПУТНІМ СЛОВОМ ІЛЛІЧА

У Олексія Стаханова і Микити Ізотова, героїв перших радянських п'ятирічок, був у Донбасі попередник — Йосип Данилович Нілов. Робітник Софіївського рудника, що поблизу міста Єнакієвого, відзначився в час, коли на півдні молодий Радянський Республіки ще лютував голод, коли спустили, обезлюднили фабрики, заводи, шахти, а на залізничних коліях застигли паровози.

У цей важкий час, восени 1920 року, вибійник Йосип Нілов за 18 робочих змін — «упряжок» видобув 18 тисяч пудів дорогоцінного вугілля. Стільки його не давали тоді деякі шахти, а тут — один вибійник!

І пішов по Донбасу поголос, ніби до Нілова звернувся сам Ленін.

— Насправді листа того не було. Але одна лише думка про ленінське слово піднімала людей, допомагала встояти, переборювати післявоєнну розруху, — згадує тепер найстаріший у місті комуніст Яків Карпович

Марков. — Працювати, як Нілов, прагнули всі. Але попереду йшли його товариші по шахтах Петровського куша, куди входив і Софіївський рудник. Вже на весну 1921 р. петровці добилися небаченого — перевершили довоєнну продуктивність праці...

І ось тут уже справді надійшов до шахтарів лист Володимира Ілліча, вміщений у 43-тій п'ятому виданні Творів В. І. Леніна на 272-й сторінці. А привіз його І. І. Межлаук — голова правління Петровського комбінату, який об'єднував шахти і металургійний завод в Єнакієвому. Ось цей лист:

«До товаришів гірників Петровського куша.

Тов. Межлаук розповів мені про великий успіх вашої роботи за квітень місяць 1921 року: на забійника по 294 пуди при

291 пуді в 1914 році. Шлю товаришам гірникам поздоровлення з рідким великим успіхом і найкращим привіт. З такою роботою ми всі труднощі подолаємо і електрифікуємо Донбас і Криворізький район, а в цьому все.

З комуністичним привітом В. Ульянов (Ленін)».

Позаду майже шість десятиріч, але єнакіївські гірники пам'ятають кожне слово цього листа. І не тільки тому, що текст його відлито у металі і став частиною монумента, спорудженого на головній площі міста. У шахтарів — добра пам'ять. Щоденною своєю роботою вони продовжують справу «червоного героя праці».

Високе почуття обов'язку поведло єнакіївських гірників на багато славних справ у наступні роки. Особливо відзначились

вони, освоєючи нову техніку. Під час індустріалізації, наприклад, єнакіївці серед перших змінили обухи на пневматичний відбійний молоток. А після перемоги у Великій Вітчизняній запропонували відставку і цьому інструментові — почали оснащувати вибої пластів крутого падіння комбайнами і комплексами. Такий щитовий агрегат при видобутку кожної тисячі тонн вугілля економить працю 112 чоловік.

Свого часу Йосип Данилович Нілов одержав за свій подвиг премію: за рішенням президії ЦК профспілки гірників йому видали 30 аршин мануфактури, а шахтні організації подарували костюм і кашкет. Сьогоднішнє покоління добувачів вугілля звикло до іншого достатку. Добротні і впорядковані їхні квартири в будинках,

які виростили на місці знесених халуп. Шахтарі об'єднання щороку купують по 200 «Жигулів», «Москвичів», «Волг».

...Щороку, в день народження Володимира Ілліча, збираються трудівники Єнакіївського біля монумента з текстом ленінського листа шахтарям Петровського куша і підбивають підсумки зробленого.

— До 110-ї річниці з дня народження Володимира Ілліча результат трудової вахти буде особливо значним, — говорить генеральний директор об'єднання «Орджонікідзевгілля» М. Ф. Семченко. — 405 вибійників і колективи чотирьох дільниць уже виконали завдання п'ятирічки. До ленінського дня кількість передовиків подвоїться. А загальний рахунок надпланового вугілля з початку п'ятирічки перевищить 800 тисяч тонн.

Іти попереду — традиційне і тверде правило шахтарів Петровки.

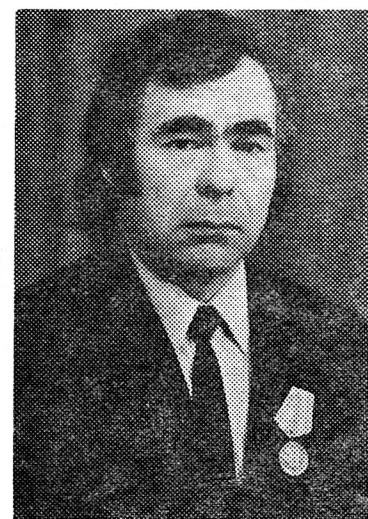
Б. ГЕРЦЕНОВ.

Донецька обл.

Бригадир складальників Ужгородського УВП-1 Михайло Андрійович Добоні служить зразком для своїх підлеглих. Багатьом молодим виробникам він передав досвід, прищепив любов до обраної професії. Ударник комуністичної праці, М. А. Добоні виконує виробничі завдання на 140—145 процентів.

Фото І. МІНЬКА.

Нещодавно з головного конвейера Бердянського об'єднання сільгоспмашин зійшла мільйонна живарка. В цій вагомії перемозі — значний внесок 27 нечутих трудівників, зокрема, вибієника Алтинтимира Ісламтдиновича Сафіулліна. Особисто п'ятирічку він виконав за чотири роки. За самовіддану працю нагороджений медаллю «Ветеран праці».

Фото М. ЯКОВЕНКА.

ПРОФСПІЛКОВЕ ЖИТТЯ

СИЛА ДОГОВОРУ У ВИКОНАННІ

Нині на підприємствах нашого Товариства, як і в усій країні, розпочалося укладання колективних договорів між адміністраціями та місцевими комітетами професійних спілок. Підсумовуючи зроблене, профспілкові організації прагнуть до того, щоб колективні договори відображали загальні проблеми виробничого життя.

...Просторий і світлий Червоний куток Білоцерківського УВП, в якому зібрались робітники, інженерно-технічні працівники і службовці, збудовано недавно. Всі присутні ще добре пам'ятають ту тісну кімнату, де укладали договір між адміністрацією і місцевком профспілки на 1979 рік. І ось одна з умов договору виконана.

Перед колективом УВП виступив голова місцевого Сергій Миколайович Окатов, зачитав акт перевірки виконання колективного договору 1979 року.

— Відрадно, що план четвертого року п'ятирічки підприємство виконало достроково на 102,2 процента і випустило виробів на 4 мільйони 671 тисячу карбованців. Рекламаций на нашу роботу не було, — сказав він.

С. М. Окатов розповів про розгортання соціалістичного змагання на УВП, назвав ділянки, які найчастіше виходили переможцями у змаганні минулого року.

Чимало добрих справ зроблено за 1979 рік на підприємстві щодо поліпшення умов праці, побуту й відпочинку трудівників. Активно діяла жіноча рада, яку очолює депутат Білоцерківської міської Ради народних депутатів С. О. Чуприна. Жіноча рада організувала через дитячу кімнату відділення юридичні та медичні консультації для матерів. Всі діти членів УТОГ влаштовані в дитячі садки і ясла. 200 робітників підприємства забезпечені дієтним харчуванням. 1979 року 12 сімей справили новосілля. Всі трудівники УВП забезпечені на зиму паливом. На підприємстві проведено велику політико-виховну, культурно-освітню та спортивну роботу.

Виступаючи на зборах, директор учбово-виробничого підприємства Іван Іванович Проскура, відзначаючи успіхи, звернув увагу і на недоліки, що мали місце в роботі. Так, у липні і серпні минулого року підприємство недо виконало план по випуску валової продукції, хоча згодом подолали це відставання. Траплялися випадки порушення дисципліни праці, простоявання обладнання через недостатню кількість запчастин.

І. І. Проскура ознайомив робітників з колдоговором на 1980 рік. Цей договір мобілізує колектив на дострокове виконання державного плану і соціалістичних зобов'язань нинішнього року, даліше розгортання соціалістичного змагання, передбачає поліпшення умов праці, відпочинку трудівників, залучає робітників і службовців до управління виробництвом.

Важливим питанням, на якому зосереджувалась увага на зборах, стало виконання державного плану і соціалістичних зобов'язань. План десятої п'ятирічки по випуску валової продукції Білоцерківське УВП зобов'язалося виконати до 1 жовтня цього року, а річний план — до 25 грудня. За рахунок продуктивності праці дати понад план валової продукції на 70 тисяч карбованців. 66 швачок-мотористок дали слово виконати п'ятирічне завдання до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна. Ці строки і трудові рубежі, як запевнив директор УВП, мають під собою міцний ґрунт.

Щоб втілити в життя цей пункт колективного договору, адміністрація зі свого боку зобов'язалася ширше розгорнути соціалістичне змагання за високу продуктивність праці, домагатися кращого використання техніки, зменшення витрат сировини, палива та матеріалів, зниження трудомісткості виробів, бережливого ставлення до обладнання.

Місцевий комітет зобов'язався контролювати хід виконання ортєхзаходів і надавати допомогу адміністрації в їх виконанні.

Найбільш наболілим питанням на підприємстві є поліпшення виробничих і побутових умов. І директор підприємства, і робітниця К. І. Тамко, Г. І. Дарюк, О. Сич, С. О. Чуприна та інші зупинилися на тому, що на УВП ще не створено належних умов для праці жінок. У договір внесено всі пропозиції робітників: обладнати кімнату гігієни жінки, кімнату для приймання їжі, відремонтувати вентиляцію, приміщення цехів, гуртожиток, подбати про освітлення, питну воду, своєчасне забезпечення запчастинами машини та інше. Встановлено строки виконання цих завдань. Немає сумніву, що все буде втілено в життя. Адже зроблене за минулий рік вселяє впевненість у це.

Наприклад, підприємство не споруджувало раніше своїх будинків. А лише за 1979 рік виріс п'ятиповерховий 60-квартирний красень для малосімейних, остаточно будівництво якого завершать цього року.

По-господарськи розглядали на зборах питання праці, побуту і відпочинку робітники, інженерно-технічні працівники і службовці та адміністрація підприємства, і в усьому прийшли до взаємної згоди. А це також запорука виконання договору.

У роботі зборів взяли участь представник Білоцерківського міськкому профспілки А. О. Мар'янська та начальник відділу праці і заробітної плати ЦП УТОГ В. І. Галета.

Безумовне виконання колдоговорів, створення належних умов для високопродуктивної праці є найпершим обов'язком профспілкових організацій, господарських керівників. І успішне вирішення цього завдання дозволить підняти ефективність суспільного виробництва, покращити якість продукції, домогтися найвищих результатів у виконанні завдань XXV з'їзду КПРС.

С. МАЙДАННИК,
спец. кор. «Нашого життя».

м. Біла Церква,
Київської обл.

Старанно трудяться на Ялтинському виробничому об'єднанні «Таврія» члени нашого Товариства. Серед них — Людмила Горпинченко, Валентина Пасюта, Лідія Кобзева, Іван Зайцев, Валентина Сіренко. Нещодавно їм присвоєно почесне звання ударників комуністичної праці.

Ці успіхи здобувалися у щоденній старанній праці. Більшість передовиків виробництва

ВОНИ ЙДУТЬ ПОПЕРЕДУ

виконують змінні завдання на 150—200 процентів при високій якості роботи.

Людмила Горпинченко, наприклад, трудиться клепальницею на ділянці оргскла. Робота її вимагає знань, досвіду. Варто дівчині вдарили ледь сильніше і скла може розсіпатися на дрізки, а це — неминучий брак. Люда виконує свою роботу акуратно, причому опанувала ще й суміжною професією свердлувальниці. Внаслідок чого простой у її роботі ніколи не буває.

Валентина Сіренко та Лідія Кобзева шліфують оргскло. Вони також опанували суміжними професіями.

Іван Зайцев — різальник оргскла для майбутніх сувенірів, хороший спеціаліст, наставник молоді.

Валентина Пасюта прикрашає внутрішні стінки сувенірних шкатулок. Хороший виріб для робітниця — то велика радість.

Іван Пасюта — столяр. Він також досконало опанував свою професією, його робота відзначається високою якістю.

Готуючи гідну зустріч 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна, передовики виробництва зобов'язалися перевиконувати денне виробничі завдання на 50 процентів.

В день Ленінського комуністичного суботника на підприємстві виготовлять сувенірів більше, ніж завжди. Зароблені кошти будуть перераховані у фонд десятої п'ятирічки.

Р. СКОВОРОДНИКОВ,

м. Ялта,
Кримської обл.

Для Вінницького УВП, як і для інших підприємств Товариства, дотримання дисципліни праці залишається актуальним питанням. Торік тут допущено один прогул і втрачено 55 людино-днів через відпустки з дозволу адміністрації. Трапляються ще інколи, нічого гріха таїти, і запізнення на роботу.

Як борються з такими втратами робочого часу на підприємстві?

Одними адміністративними заходами, як відомо, тут багато не досягнеш. Наказ має великий вплив лише тоді, коли підтверджений думкою і авторитетом колективу, його мікрокліматом, коли спирається на виховну роботу.

У вінничан у цій справі вже виробилася певна система, що органічно увібрала в себе ряд факторів: заохочення передовиків, покарання порушників дисципліни, ставлення до них колективу, моральні і матеріальні наслідки вчинку, допущеного працівником, для нього особисто і для його товаришів по бригаді, ділянці. В розробці і здійсненні цих факторів активну участь беруть адміністрація, громадські організації, весь колектив.

Невихід на роботу без поважних причин, запізнення — це втрати для виробництва. Вони очевидні всім, але інколи буває невинувдане звільнення з роботи, що інакше, як порушення трудової дисципліни, як удар по колективу, і розцінити не можна. Адже мінає багато часу поки звільнене місце займе новий працівник, поки він увійде в ритм з колективом, освоїться з роботою.

Щоб знизити виробничі втрати

ПРОБЛЕМА П'ЯТНИЦІ І ПОНЕДІЛКА

від звільнень, на підприємстві створили громадський відділ кадрів. До його складу, крім заступника директора УВП з виховної роботи С. Баланюка та інспектора по кадрах С. Волкова, входять бригадир закрійної ділянки Т. Рильська, майстер в'язальної ділянки Н. Левицька, голова місцевого Ю. Софіїв.

Як працює відділ?

Того, хто подав заяву про звільнення, запрошують на співбесіду, виявляють причини, внаслідок яких він вирішив звільнитися, розглядають чи умотивовані вони. Буває, людина кудись рветься, шукає чогось такого, чого й сама не знає, і старші товариші допоможуть об'єктивно розібратися їй. Деколи працівнику всього лише й потрібно, що добре слово, переведення на іншу роботу, операцію і він залишається в колективі.

Недавно громадський відділ кадрів розглядав одразу три заяви, а звільнилась з підприємства лише одна З. Калинчук. Дві інші робітниця залишилися і спокійно працюють. І це не поодинокі випадки. Якщо в 1978 році з УВП звільнилося 26 чоловік глухих, то в 1979 р. всього лише 11, з них двоє по так званих необґрунтованих причинах. Це багато про що говорять.

Іноді громадський відділ кадрів розглядає і заяви про прийом на роботу тих, що раніше безпідставно пішли з підприємства або змінили багато місць роботи. Їх приймають лише після того, як переконаються, що вони повністю усвідомили допущену раніше помилку. Це теж потрібно. У постанові ЦК КПРС «Про даліше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи» говориться про те, що необхідно створювати в колективах атмосферу принципності, товариської вимогливості і уваги до кожної людини, знаходити шляхи до її розуму і серця. Не буде перебільшенням, коли скажемо, що робота громадського відділу кадрів теж створює мікроклімат у колективі, і його члени уважно підходять до долі кожної людини, допомагають їй знайти правильний шлях.

Діюча на УВП система карає порушників дисципліни морально і матеріально, але робить це не тільки одна адміністрація, а колектив, і сам порушник. Як? А ось так: допустив робітник порушення трудової дисципліни і, цілком закономірно, втратив право на премію або її частку, але куди гірше, якщо через тебе страждає бригада, ділянка, люди, що виконали і перевиконали завдання, але враз позбавляються призвогого

місця в змаганні, премії. Чи легко винуватому дивитися в очі товаришам, слухати їх докори? Надалі він добре згадає чим «пахне порушення». Разом з тим колектив уміє зрозуміти і допомогти тому, хто збачив, він ніколи не був жестоким.

Постанова ЦК КПРС про трудову дисципліну для колективу підприємства стала схваленням тієї роботи, що проводиться, і керівництвом до її далішого поліпшення. Адже проблеми на УВП є. Взяти хоча б той же громадський відділ кадрів — він поки що розглядає заяви, які надійшли, так би мовити, гасить пожежі. А краще б було б якби не доходило до цього, тобто потрібна профілактична робота, попередження недоволеності людей своєю справою. Тут велике поле діяльності — вчасно побачити, що людина переросла свою роботу, знайти їй більш відповідальну ділянку, а іншому, може слід створити умови для зростання, щоб було йому цікаво працювати. Потрібна не констатація фактів, а їх вивчення і попередження.

При всьому тому хорошому, що є у вінничан, досить суттєвою залишається проблема «п'ятниці і понеділка». Мова йде про те, що на два вихідні чимало робітників виїждить до батьків у село, і не

завжди розклад руху поїзда чи автобуса підходить їм. Ось і з'являються прохання відпустити з роботи раніше, обіцянки відпрацювати наступного дня. Іноді майстер відпускає, іноді ні, і виникають конфліктні ситуації, що відбиваються на виробництві. Конкретних цифр таких втрат від передчасного припинення роботи в п'ятницю і запізнення у понеділок немає, але вони мають місце. Мабуть варто прислухатись до пропозицій, що надходять з цього приводу.

Другим резервом скорочення втрат робочого часу — є відпустки з дозволу адміністрації. Складне питання, адже відпустки часто потрібні працівнику для влаштування особистих, побутових справ, і це залежить не від підприємства, а від служб побуту. Але й тут можна щось зробити. Наприклад, більш продумано організувати працю перекладачів миміки, а, можливо, підприємству домовитися з побутовими службами.

Постанова ЦК КПРС вимагає поліпшення виховної роботи, зміцнення дисципліни праці, як важливого засобу підвищення рентабельності виробництва, і немає сумніву, що використовуючи нагромаджені раніше досвід, вінницькі трикотажники зроблять усе, щоб закрити всі канали втрат робочого часу.

Рейдова бригада: Н. НАГІРНА, бригадир, голова поста народного контролю; П. АРКУШ, в'язальниця; М. НИРОВ, громадський кореспондент.

У ПЕРВИННИХ ОРГАНІЗАЦІЯХ УТОГ ДО СЕРЦЯ І РОЗУМУ

Нинішній рік — завершальний рік десятиї п'ятирічки, рік Ленінського ювілею — особливо відповідальний для радянських людей. В цьому році ми будемо підводити підсумки п'ятирічної діяльності в усіх сферах нашого життя. Отже, для мобілізації трудових колективів на примноження успіхів повинні бути спрямовані всі зусилля громадських організацій.

З добрим настроєм, почуттям високої відповідальності за доручену справу прийняли працівники нашого виробничого об'єднання постанову ЦК КПРС «Про подальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи» і розпочали новий рік новими заходами по її здійсненню.

Зуміти донести до розуму й серця всіх трудівників масштабність нашого часу, закликати їх до нових трудових подвигів — основне завдання у виконанні цієї постанови.

Однією з форм нашої роботи в цьому напрямку є проведення усно-мімічного журналу «Ленінському ювілею — ударну працю». В ньому показано розмах соціалістичного змагання на честь знаменної дати, відзначено штампувальну діяльність головного підприємства — ініціатора трудового суперництва за дострокове виконання взятих соціалістичних зобов'язань.

Т. СЕЗОНОВА,
голова правління відділу
УТОГ ДВО «Електромагніт».

ОПОВІДАННЯ ПРО ЛЕНІНА

Готуючись до 110-річчя з дня народження В. І. Леніна, працівники й активісти Запорізького будинку культури глухих проводять вечори оповідань про Леніна.

Нещодавно з лекціями, нарисами, оповіданнями про вождя і засновника першої в світі соціалістичної держави виступили активісти Будинку культури В. Яковлева, В. Капущак та інші.

Ленінські читання зібрали широку аудиторію і викликали загальний інтерес.

На закінчення вечора, член УТОГ робітниця автозаводу «Комунар» Надія Антонівна Раківич сказала: «Я люблю слухати оповідання про Леніна — вони цікаві і корисні. Хочеться рівняти своє життя по Леніну, вчитися в нього любити Вітчизну і труд, бути відданим ідеалам комунізму».

С. МОРДУШЕНКО.

м. Запоріжжя.

У ТРУДОВЕ ЖИТТЯ

Щоранку сотні робітників з усіх кінців міста поспішають на зміну. Через прохідну швейного підприємства «Волинь» разом з ветеранами йдуть і члени УТОГ, вчорашні учні Володимир-Волинської школи-інтернату для глухих дітей, ті, у кого трудовий стаж вимірюється кількома місяцями. Це дівчата, яким продовжувати славу трудової естафети старшого покоління волинських швейників.

Цими днями члени УТОГ м. Луцька разом з ветеранами підприємства, передовиками і наставниками молоді зібралися у Волинському обласному будинку культури глухих, щоб засвідчити свою вірність обраній професії, дати клятву з честю нести високе звання робітника.

Линуть звуки фанфар. До зали вносять прапор. Урочисто звучать слова клятви молодих швачок Олі Сороки, Ніни Остапчук, сестер Тані та Наді Гордун. Дівчата цілують священне полотнище. Тут же вони одержують посвідчення про присвоєння їм першої трудової професії, робітничу путівку у якій записано наказ ветеранів: «Отримавши естафету від старших, з честю пронеси її крізь життя, будь гідним трудової слави батьків і тих, хто віддав життя за наше щастя».

Пишайся робітничою честю і бережи її, пам'ятай, що ти працюєш на підприємстві, яке носить звання «Підприємство комуністичної праці».

Тепло привітали молоде покоління робітників директор Будинку культури М. М. Поєтова, ін-

структор-перекладач Р. Л. Сидорук, член президії правління обласного УТОГ В. М. Глодін, наставники молоді Г. В. Мартинюк, Р. М. Білобровець та інші. Вони розповіли про успіхи швейників, про відповідальні завдання, які стоять перед колективом підприємства, де працюють і молоді члени Товариства, перед первинною організацією УТОГ.

Чути барабанный дріб. Це учні середньої школи № 8 міста прийшли вітати молодих швачок. Представник підприємства сказав, що чуючі швейники задоволені роботою всіх глухих, побажала молодим робітникам бути схожими у всьому на своїх старших колег.

На вечорі виступили молоді швачки О. М. Сорока, Н. І. Остапчук, Таня і Надя Гордун, які від імені всієї компактної групи запевнили присутніх, своїх наставників, що докладуть усіх зусиль і зможуть досягти успіху в своїй професії, а також дівчата шкільно стали повноправними робітницями підприємства, одержали путівку у велике трудове життя. Хвилюються і їх наставники, які вчили працювати на совість, з честю берегти високе звання трударя.

Назавжди запам'ятають цей радісний день молоді робітнички. Ім тепер примножувати здобутки старшого покоління, звеличувати наполегливою працею свою імена.

Д. НЕУСТРОЕВ,
голова Волинського обласного
відділу УТОГ.

У комплексі заходів, спрямованих на підвищення ефективності виробництва, на Івано-Франківському учбово-виробничому підприємстві велике значення надається боротьбі за високу якість продукції. В цьому напрямку працюють адміністрація, інженерно-технічні працівники, громадські організації, весь колектив підприємства.

Значної популярності набули на УВП рейдові огляди якості продукції, учасники яких викривають недоліки в роботі виробничих підрозділів і окремих трудівників, добиваються їх усунення.

На знімку: рейдовий огляд проводять інженер по якості А. Ф. Косогова, старший технолог А. І. Мельницька і майстер М. А. Яцюк.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

З редакційної пошти

ТАЛАНТ ХЛІВОРОВА

Євген Зосимович Ляшенко — комбайнер старобільського радгоспу імені Т. Г. Шевченка. Він ударник комуністичної праці, переможець соціалістичного змагання, нагороджений медаллю «За трудову відзнаку». Всього цього досягнув завдяки батькові, який навчив Євгена Зосимовича професії комбайнера, передав йому свій досвід, любов до землі.

Війна перешкодила Євгену вчитися в школі. Коли він підріс, батько, колишній фронтовик, часто брав його до себе в поле помічником. Євген добре вивчив машину, міг сам швидко усунути неполадки. Йому дозволили працювати самостійно. І тепер, поряд з чуючими механізаторами, він щороку збирає врожай в рідному радгоспі, успішно виконує взяті зобов'язання. Минулого літа Євген Зосимович шостмісяч намолочував у середньому по 95—101 тонні зерна.

На честь 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна він узяв підвищені зобов'язання, нині наполегливо готується до збіральної кампанії завершального року десятиї п'ятирічки.

А. ХРИСТЕНКО,
голова Старобільського
МРВ УТОГ.

Ворошиловградська обл.

ЗАВЖДИ ПОРУЧ

На машинобудівному заводі міста Калинівки, що неподалік Вінниці, поруч з чуючими старанно працюють і члени УТОГ. Кращим з кращих вважають на підприємстві слюсаря-ремонтника Філімона Юхимовича Феленця. П'ятий розряд говорить про те, що робітник досягнув високої виробничої майстерності. І це справді так. Філімон Юхимович виконує свої виробничі завдання на 200—225 процентів. Зараз на його трудовому календарі — наступна п'ятирічка. Товариші ставляться до нього з великою повагою. Коли треба комусь допомогти, він ніколи не відмовиться це зробити.

З передового робітника беруть приклад молоді виробничники.

Б. ЄФІМОВ.

м. Калинівка,
Вінницької обл.

ЗУСТРІЧ З ВИПУСКНИКАМИ

Цікавий вечір відбувся в Ужгородській спецшколі-інтернаті для глухих дітей. Дирекція та педагогічний колектив школи запросили для зустрічі з восьмикласниками колишніх випускників школи, які зараз успішно трудяться на Ужгородських учбово-виробничих підприємствах.

Молодих виробничників тепло привітали директор школи С. Ф. Шуба та староста восьмого класу Люда Дурдинець. Колишні випускники школи розповіли про свою роботу на підприємствах, про організацію та проведення дозвілля, навчання у вечірній школі.

Випускник 1975 року столяр Василь Баляля розповів, що на УВП № 1 він працює п'ятий рік. Спочатку нелегко було. Але старші товариші зі столярного цеху, наставники у всьому йому допомагали. Зараз Василь вчиться в 13-му класі вечірньої школи, а на лацкані його піджака — знак «Переможець соціалістичного змагання».

Минулорічні випускники школи Надія Кресаніч, Галина Гуштан та Олександр Толоконніков зазначили, що колектив швейного УВП № 2 зустрів їх радо, оточив турботою і піклуванням. Ім надали гуртожиток, на підприємстві дівчата мають широкі можливості для занять у спортивних секціях, гуртках художньої самодіяльності. Працюють робітнички з за-

доволенням, творчо і натхненно.

Тільки в праці велика людина, і чим гарячіша любов до неї, тим величніша і значиміша її робота, — говорила на зустрічі заступник директора УВП № 2 К. С. Товтин. Найвищої похвали в роботі заслуговують молоді випускники школи: швачка Ольга Андрусь, Ірина Головинич та Ганна Гнатів. Вони щомісячно виконують виробничі завдання на 150—160 процентів. Вас, дорогі восьмикласники, після навчання також широким приймемо до нашого колективу.

Восьмикласники Юрій Вереш, Світлана Білак, Петро Гарапко, Олександр Баран та інші розповіли про наставництво, цікавилися умовами проживання в гуртожитку.

На зустрічі було домовлено, що до кінця навчального року восьмикласники здійнять екскурсію на згадані підприємства.

Від імені учнів С. Білак запевнила, що всі восьмикласники після закінчення школи підуть працювати на одне з підприємств Товариства.

Класний керівник Н. Ю. Олексієнко та директор С. Ф. Шуба щиро подякували гостям за добрі поради, змістовні і корисні розповіді.

П. КРАЙНЯНИЦЯ,
голова місцевому Ужгородській спецшколі-інтернату для глухих дітей.

ПРАПОР — КОЛЕКТИВУ

Той лютий день надовго залишиться в пам'яті колективу Сімферопольського УВП. За підсумками соціалістичного змагання четвертого кварталу 1979 року підприємство вийшло в число переможців. Його нагороджено перехідним Червоним прапором ЦП УТОГ і Українського республіканського комітету робітників місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств.

В урочистій обстановці почесну нагороду колективу УВП вручив голова президії ЦП УТОГ А. Х. Семко.

Успіхи підприємства вагомими. Тут 31 робітник уже виконав свою особисту п'ятирічку, п'ять — наближається до її завершення.

Останній рік десятиї п'ятирічки — рік особливий, ювілейний, підкреслювали виступаючі. Кожен виробничник включився в соціалістичне змагання за гідну зустріч 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна, прагне перетворити його в рік ударний, ленінський.

Л. КОСТРИЧЕНКО,
робітниця закрийного цеху
Сімферопольського УВП.

СЛІДАМИ НАШИХ ВИСТУПІВ

«НАСЛІДКИ БЕЗКОНТРОЛЬНОСТІ»

Під таким заголовком у газеті «Наше життя» від 2 лютого 1980 року опубліковано статтю начальника контрольно-ревізійного відділу ЦП УТОГ А. Кравчука про порушення фінансово-господарської діяльності керівниками ряду підприємств, в якій, зокрема, вказувалося на значні суми надлишків матеріальних цінностей у цехах і на дільницях Ровенського УВП.

Директор підприємства О. С. Поздняков повідомив редакцію,

що статтю обговорено на розширеній виробничій нараді інженерно-технічних працівників і матеріально відповідальних осіб. Критику на адресу Ровенського УВП визнано правильною.

Начальнику виробництва М. В. Струку вказано на слабку вимогливість до майстрів у справі усунення причин, що призводять до порушення фінансово-господарської діяльності. Технолога навчально-виробничого процесу В. І.

Новикова і старшого майстра Н. Т. Музичука зобов'язано більш глибоко аналізувати стан нормування витрат матеріалів на виробництво, забезпечити правильне їх використання і списання тільки за фактичними витратами.

На підприємстві розроблені заходи, спрямовані на усунення недоліків, які мають місце у справі збереження соціалістичної власності.

Звернуто увагу майстрів В. В. Аврамчука, А. А. Федорчука, М. І. Полуховича на підвищення особистої відповідальності та посилення виховної роботи серед робітників.

ПОТРІБНІ КОРЕКТИВИ

Хочеться поділитися враженнями від поїздки на Донеччину, яку ми здійснили нещодавно. Відвідавши Макіївську школу-інтернат для глухих дітей та дитячий будинок для нечуючих дошкільнят, ми познайомились з педагогами, вихователями, які віддають сили і здібності для розумового і фізичного розвитку нечуючих дітей.

Чітка організація навчально-виховного процесу у дитбудинку для дошкільнят створює сприятливі умови для творчої роботи всього колективу. На кожний навчальний рік планується робота за певною тематикою. Наприклад, фізичне виховання дошкільнят, розвиток мови та інше. Це націлює колектив на пошуки нових шляхів, відточування методів роботи. Кожна виховна група відрізняється від іншої: підбором і оформленням дидактичного матеріалу, вирішенням навчально-методичних проблем, пошуком нових виховних можливостей.

Цікавий досвід роботи працівників дошкільного будинку з батьками. Тісний контакт педагогів і батьків забезпечується продуманою системою заходів. Це — дні відкритих дверей, ведення папок-пересувок, спільне проведення свят. А це все підпорядковане основному — батьки дома за завданням педагогів продовжують роботу по формуванню мови і розвитку дітей.

Спланованість всіх ділянок роботи, продуманість її змісту у поєднанні з творчою ініціативою та наполегливістю працівників дитячого будинку створює сприятливі умови для навчання і виховання дітей. Випускники цього будинку, які потрапляють до різних учбових закладів області, відзначаються непоганим мовним і загальним розвитком. Ми мали можливість переконавшись в цьому, відвідавши заняття в ряді класів Макіївської школи-інтернату для глухих дітей.

На жаль, цей заклад єдиний в області. Будинок за своїми розмірами не може вмістити всіх глухих дітей, а тому виникає неповне охоплення навчанням дітей з недоліками слуху. Крім того, часом за направленням медико-педагогічної комісії сюди потрапляють слабочуючі діти, а це порушує правильність комплектування. Тому нині настала гостра проблема створення в області ще одного закладу для нечуючих дітей.

Позитивне враження справив педагогічний колектив Макіївської школи-інтернату для глухих дітей, який виник від злиття двох шкіл. Щоправда, в інтернаті склалося становище, яке потребує коректив. Школа надто велика (понад 400 учнів). Тут вчаться діти з усієї області. Чи доцільне існування лише однієї школи у такій великій області? Чи варто скупчувати таку кількість дітей в одному закладі? На наш погляд, ні. На це є ряд підстав. Велика школа-інтернат не може охопити дітей всіма видами роботи, потрібними в такому закладі, позбавляє їх зацікавленості. В таких умовах важко забезпечити індивідуальний підхід до кожної дитини. Незручність наявності лише однієї в області школи полягає в тому, що в багатьох випадках постає віддаленість сімей учнів від школи. Тим самим зменшується можливість контактів між дитиною та рідними.

Все це негативно позначається на гармонійному розвитку нечуючих дітей. І над такими явищами варто замислитися.

А. ГОЛЬДБЕРГ,
зав. сектором сурдопедагогіки
НДІ педагогіки УРСР, доктор
психологічних наук,
Г. ЧЕФРАНОВА,
ст. науковий співробітник
сектора сурдопедагогіки НДІ
педагогіки УРСР.

Естрадним гуртком, що діє при Шосткинському клубі глухих Сумської області, керує на громадських засадах перекладач клубу Алла Василівна Кокотіна. Серед учасників гуртка робітниця комбінату «Свема» Ніна Василівна Афанасенко та Олександра Олексіївна Бурлакова.

На знімку: (зліва направо) А. В. Кокотіна, Н. В. Афанасенко, О. О. Бурлакова під час репетиції.

Фото М. ЙОСИПЕНКА.

Вшанування кращих

На спортивному «вогнику» в Івано-Франківському будинку культури відбулося вшанування кращих спортсменів і колективів фізкультури.

Відповідальний секретар облспортфедерації С. Шейкін розповів учасникам вечора про успіхи, досягнуті спортсменами області в 1979 році, і накреслив плани на 1980 рік.

Івано-Франківська облспортфедерація виконала соціалістичні зобов'язання по всіх показниках і добила високих спортивних успіхів. Провідні спортсмени П. Колосюк, І. Гасяк, І. Янів, М. Чиж розповіли про досягнення команд, які вони представляють, порушили проблеми, що стоять перед спортсменами області.

За підсумками соцзмагання за кращу організацію спортивно-масової роботи перше місце присуджено колективу фізкультури УВП, на другому місці — міськ-

відділ УТОГ, на третьому — Калуська школа-інтернат. Переможці спартакіади облівіду визначилися у такому ж порядку. Знаменно, що спартакіаду з багатоборства ГПО виграла команда Калуської спецшколи-інтернату, на другому місці — міськвідділ УТОГ, на третьому — УВП.

Спортсмени, які домоглися високих результатів у минулому році, нагороджені грамотами і цінними подарунками, а кращим серед них визнано призера республіканських змагань з багатоборства ГПО М. Трищука.

На закінчення вечора, з концертом виступили учасники дитячої балетної студії. Маленькі балерини подарували спортсменам номери «Ляльки», «Жар-птиця», «Російський сувенір» та інші.

О. БАБІНОВА,
художній керівник Будинку
культури.

За безпеку дорожнього руху

ДО ЛИХА — ОДИН КРОК

Ще І. Ільф та Є. Петров в одному з своїх творів застерігали: пішоходів треба поважати, адже вони складають переважну частину людства. Слова великих гумористів не залишилися без уваги. Пішоходів у нас поважають, про їхню безпеку постійно піклуються. Це для них — підземні переходи і пішохідні мости, світлофори з викличними пристроями і електронні інформаційні табло. Держава витрачає мільйони карбованців на те, щоб надати пішоходам можливість безпечно переходити вулиці. Тому вона вправі чекати і від пішоходів більшої вимогливості до себе, поваги до встановлених правил руху.

Однак у пішоходів, на жаль, з цим справи кепські. У всіх своїх вуличних неприємностях вони схильні звинувачувати інших, насамперед водіїв. А слід було б їм замислитися над тим, що своєю недисциплінованістю вони дезорганізують рух міського транспорту, значно ускладнюють і без того напружену роботу водіїв, наражають себе й інших на серйозну небезпеку. Лише за перший місяць цього року внаслідок грубого порушення правил руху на вулицях міста Києва під колесами транспорту загинуло дев'ять пішоходів і 43 дістали поранення.

Фрезерувальник М. В. Кобзін кинув оком на годинник і стрімголов побіг через проїзну частину вулиці у нествореному для переходу місці. Його зупинив інспектор дорожньо-патрульної служби і зажадав пояснень.

— Розумієте, запізнився на побачення! — сказав порушник.

Інженер Ю. В. Бистренко теж перейшов вулицю навпростець, хоча поруч був підземний перехід. На запитання, чому він порушив правила, здивовано відповів:

— Але ж машин не було, а навпроти — магазин...

Певна частина пішоходів вважає, що правила руху можна порушувати, якщо обставини дозволяють, або просто поспішаєш. Спробуйте увияти, що б це було, якби й водії пристали до такої думки і махнули рукою на вимоги правил.

Суворе дотримання правил руху за будь-яких обставин загалом визначає внутрішню самодисципліну людини, її вміння контролювати свою поведінку, підпорядковувати її вимогам, які пред'являє суспільство. І, нарешті, свідчить про її культурний рівень.

Але про яку культуру може йти мова, якщо людина дозволяє собі в нетверезому стані з'являтися на вулиці. До речі, саме з вини п'яних пішоходів відбувається кожний третій нещасний випадок.

Інженер В. Г. Устинов, добряче хильнувши оковитою, почав перелазити через турнікетну огорожу на бульварі Перова. Довго старався і подолав такі перешкоди, а потім попрямував проїзною частиною під колеса машини. Довелося втрутитися інспектору.

— Неправда, я зовсім тверезий! — доводив порушник неслухняним язиком.

— Чому ж у такому разі порушили правила?

— Та мені ж потрібно на той бік! — аж здивувався запитанню захмелілий пішоход.

Звичайно, проти такої «залізної» логіки нічого було заперечити.

Від недисциплінованості на вулиці до лиха — один крок. То ж дбайте і самі про власну безпеку, будьте обачними на вулиці, суворо дотримуйтеся правил дорожнього руху.

В. ШАРОВ,
старший лейтенант міліції.

ФІЗКУЛЬТУРА І СПОРТ

ТОВАРИСЬКІ ПОЄДИНКИ

В ході підготовки до спартакіади України серед глухих учнів, команди Піщанської школи-інтернату для глухих проводять багато товариських зустрічей по баскетболу з чучими.

Так, 14 лютого учні нашої школи зустрілися у повторному матчі з командою Крижопільської середньої школи № 1 на базі місцевої ДЮСШ.

Давня дружба єднає учнів Піщанської школи з школами № 1 і № 2 сусіднього Крижопільського району. На цей раз, як і раніше, перемогу здобули команди хлопців і дівчат Піщанської школи-інтернату для глухих.

В. ЛЯШКО,
вчитель фізкультури
Піщанської школи-інтернату.
Вінницька обл.

НА ЛИЖНІ — РОБІТНИКИ «КОНТАКТУ»

23-24 лютого Київське дослідно-виробниче об'єднання «Контакт» провело у Пуші-Водиці спартакіаду «Бадьорість і здоров'я» по лижах, присвячену Дню Радянської Армії і Військово-Морського Флоту.

Завдяки до початку змагань, п'ятикілометрову для чоловіків і трикілометрову для жінок лижні траси, оглянули відповідальні за проведення змагань заступник директора КДВО «Контакт» І. Криволапов та голова ради фізкультури В. Брудський і визнали її задовільною. Старт і фініш дистанції були прикрашені прапорами СРСР та УРСР, заличними транспарантами, прапорцями та червоно-голубими стрічками. На лижі стали представники цехів і заводоуправління — всього 69 чоловік.

У впертій боротьбі перше місце посіла команда лижників цеху № 5, друге — цеху № 2, третє — цеху № 7.

В особистому заліку серед жінок місця розподілилися так: перше — О. Прохоренко, друге — В. Вигорницька, третє — С. Гамза.

Серед чоловіків перше місце — Я. Тисовський, друге місце — Н. Мазур, третє — В. Петринін.

Варто відмітити хороший виступ ветерана спорту М. Герасимова, що посів перше місце по підгрупі ГПО старшого віку з часом 29,55 хвилини.

М. ГЕРАСИМОВА.

ЛИСТ У ГАЗЕТУ

Дозвольте через газету «Наше життя» висловити сердечну подяку всім, хто поздоровив мене з 70-річчям з дня народження і 50-річчям сценічної діяльності.

Це велике щастя дарувати людям радість, відчувати себе потрібною суспільству. Сердечне вам спасибі, дорогі друзі! Я на все життя залишусь відданою театру, у всьому допомагатиму нашій молодій зміні.

К. БОРОДІНА,
учасниця художньої самодіяльності
Одеського будинку культури УТОГ.

Редактор П. БУЛАТОВ.

ДО УВАГИ ЧИТАЧІВ

Редакція газети «Наше життя» переїхала на нову адресу:

252150, К и ї в-150, МСП, вулиця Червоноармійська, 74.

Ніжність. Ю. Полховський (Москва).

Перша премія Міжреспубліканської фотовиставки.

СЛУЖБА ЗДОРОВ'Я

ПОВЕРНУЛИ... СОНЦЕ!

Через 35 років ветеран Великої Вітчизняної війни сержант І. П. Охріменко знову став зрячим. Йому повернули зір спеціалісти Одеського науково-дослідного інституту очних хвороб і тканинної терапії імені академіка В. П. Філатова.

...Це сталося, на початку 1945 року під угорським містом Мішкольц. Сержант-мінер І. П. Охріменко прокладав на замінованій німцями ділянці проходу для наших танків. Несподівано страшний вибух і яскравий спалах засліпили його: він дістав тяжкі опіки очей. Коли прийшов до пам'яті, зрозумів, що осліп. Лікарі намагались повернути мінерові зір хоча б частково. Та операції на очі з опіковим більмом були в той час малоефективними.

І ось тепер сталося чудо. Ветеран війни вперше за три з половиною десяти років без сторонньої допомоги самостійно зробив прогулянку по місту-герою. Світ постав перед ним в усій своїй красі.

Офтальмологи всього світу багато років шукали шляхів повернення зору опіковим хворим. Науковий пошук в

Одесі провадився під керівництвом талановитого учениці В. П. Філатова, академіка АМН СРСР, Героя Соціалістичної Праці Н. О. Пучковської. Ця проблема стала головною в роботі з перших післявоєнних років.

У результаті безлічі проведених тут експериментів народився ефективний метод зміцнення очей, ушкоджених опіками, за допомогою штучної рогівки з прозорого матеріалу. А вже до недавнього часу консервована рогівка при пересадці часто не приживалась, або швидко мутніла. В інституті знайшли потрібний прозорий матеріал і сконструювали спеціальну модель рогівки — кератопротез. Його авторами стали старші наукові співробітники — кандидат медичних наук С. А. Якименко і завідувач лабораторією протезування Е. А. Голубенко. Іхній кератопротез швидко вживлюється в тканини і легко знімається в разі потреби.

— Тепер, — говорить Н. О. Пучковська, — вдається повертати зір хворим які не бачили по кілька десятиків років. А це для лікаря-офтальмолога — найвища радість.

І. ЛЯНДРЕС.

ИНДЕКС
60981

«НАША ЖИЗНЬ» — орган Центрального
правления Украинского общества глухих.

Наша адреса: 252150, Київ-150, МСП, вул. Червоноармійська, 74,
редакція газети «Наше життя». Телефон 27-21-80